

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 57

гр. София , 18.06.2021 г.

СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, II ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ

в закрито заседание на осемнадесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Ирина Р. Славчева
Членове:	Ивайло П. Георгиев Ваня Н. Иванова

като разглежда докладваното от Ирина Р. Славчева Въззивно частно гражданско дело № 20211800500366 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 396 и сл. вр. чл. 389 от ГПК.

ЗДР. ЛЮБ. Л. от гр. К. е сезирал Софийския окръжен съд с частна жалба срещу определение от 27.04.2021 год. по гр. дело № 395/2021 год. по описа на РС-Ихтиман, с което съдът е отхвърлил искането за обезпечение на предявените от жалбоподателя искове с правно основание чл. 31, ал. 1 от ЗЗД за унищожаване на договор за дарение, сключен с н.а. № 99, том III, рег. № 4153, дело № 453/2017 год. на нотариус с район на действие РС-Ихтиман, тъй като ищецът към момента на сключването му не е могъл да разбира или да ръководи действията си, поради заболяване, за прогласяването му за нищожен и др. чрез налагане на възбрана върху дарения имот, а именно: жилищна сграда с площ 60 кв.м., ведно с прилежащата ѝ ½ ид.ч. от поземлен имот – дворно място с площ 325 кв.м., съставляващ УПИ V-636 в кв. 40 по плана на с. К., като неоснователно. Моли съда да отмени определението и вместо него да постанови друго, с което да допусне обезпечение на предявения иск.

С молбата е представен н.а. № 99, дело № 453/2017 год. на нотариус с район на действие РС-Ихтиман, с който ЗДР. ЛЮБ. Л. чрез пълномощника си Д.К.Д. е дарил на брат си Д.К.Д. описания по-горе недвижим имот. Видно от приложеното решение на ТЕЛК от 07.08.2017 год. ищецът страда от параноидна шизофрения и му е призната 80% трайна намалена работоспособност. В исковата молба ищецът иска унищожаване/прогласяване нищожността на договора за дарение, като не се сочат конкретни пороци на упълномощителната сделка. Твърди се, че пълномощникът е действал без представителна власт, както и за упражнен по отношение на ищеца физически и психически тормоз, но исканията в тази насока не са конкретизирани и не е посочено дали ищецът твърди и иска прогласяване на нищожността/унищожаване на упълномощителната сделка или само на

договора за дарение и основанията за това.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните изводи от правна страна:

Съгласно чл. 391 от ГПК обезпечение на иска се допуска, когато без него за ищеца ще бъде невъзможно или ще се затрудни осъществяването на правата по решението, ако искът е подкрепен с убедителни писмени доказателства или ако бъде представена гаранция в определения от съда размер.

Районният съд е констатирал, че подадената искова молба не отговаря на изискванията на [чл. 127, ал. 1 ГПК](#), предвид ненадлежащата индивидуализация на исковите претенции, поради което не може да се извърши преценка относно допустимостта им. За преценката дали са налице предпоставките за допускане на обезпечение съдът може да изхожда от редовна искова молба, с ясно и точно сочени обстоятелства, въз основа на които се търси защита, вида на търсената защита и самото защитимо право. Съдът на основание чл. 272 от ГПК споделя и препраща към мотивите на районния съд в обжалваното определение за неоснователност на молбата за обезпечаване на исковите, поради наличието на нередовности на исковата молба. Това е така, тъй като не са конкретизирани основанията, на които ищецът твърди нищожност/унищожаемост на договора, респ. на изпълномощителната сделка, като се има предвид, че договорът за дарение е сключен не лично от ищеца, а чрез пълномощник.

Настоящият състав намира също така, че за ищеца не е налице обезпечителна нужда, тъй като исковата молба подлежи на вписване, съгласно чл. 114, б. „а“ от ЗЗД. Вписването на възбраната и на исковата молба имат оповестително действие спрямо трети лица, а именно - да се сведе до знанието им, че относно недвижимия имот има правен спор. С Тълкувателно решение № 6 от 14.03.2014 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2013 г., ОСГТК е прието, че съгласно чл. 401 ГПК наложената за обезпечение на иска възбрана произвежда действието, предвидено в чл. 451 - 453 ГПК - извършените от длъжника разпореждания с възбранения имот са недействителни спрямо взыскателя; на взыскателя не могат да бъдат противопоставени прехвърлянето и учредяването на вещни права, както и решения по иски молби, които не са били вписани преди възбраната. Идентичен е и правният ефект от вписването на искова молба, имащо оповестително - защитна функция да се даде гласност на съдебния спор относно недвижим имот и да се осигури противопоставимост при конкуренция на права от същия праводател, тъй като придобитите от трети лица вещни права след вписването не могат да бъдат противопоставени на ищеца (чл. 114 ЗС; чл. 17, ал. 2 ЗЗД, чл. 19, ал. 3 ЗЗД, чл. 33, ал. 3 ЗЗД, чл. 88, ал. 2 ЗЗД, чл. 135, ал. 1 ЗЗД, чл. 227, ал. 5 ЗЗД). Предвид идентичния правен ефект на вписването на исковата молба и налагането на възбрана върху спорния имот, когато исковата молба е вписана не е налице обезпечителна нужда от допускане на обезпечителна мярка. Ефектът на непротивопоставимост на правата на ищеца ще бъде постигнат с вписването на исковата молба - всяко извършено от ответника действие на разпореждане с имота след вписването ще бъде недействително.

Обезпечителна нужда от налагане на възбрана е налице само при искане за допускане на обезпечение на бъдещ иск, тъй като в този случай ищецът има интерес да осигури непротивопоставимост на правата си върху имота преди да е настъпил ефектът от вписване на исковата молба.

С оглед това частната жалба се явява неоснователна и обжалваното определение следва да бъде потвърдено. След връщане на делото на районния съд на ищеца следва да бъдат дадени съответни указания за вписване на исковата молба, след конкретизиране на основанията и петитума на предявените искове, вкл. относно твърдяните пороци на договора за дарение и на упълномощителната сделка.

Воден от горното, Софийският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение от 27.04.2021 год. по гр. дело № 395/2021 год. по описа на РС-Ихтиман, с което съдът е оставил без уважение искането на ЗДР. ЛЮБ. Л. от гр. К. за обезпечение на предявените от него искове срещу Д.К.Д. от с. К., чрез налагане на възбрана върху следния недвижим имот, а именно: жилищна сграда с площ 60 кв.м., ведно с прилежащата ѝ $\frac{1}{2}$ ид.ч. от поземлен имот – дворно място с площ 325 кв.м., съставляващ УПИ V-636 в кв. 40 по плана на с. К., с правно основание чл. 389 и чл. 397, ал. 1, т. 1 от ГПК, като неоснователно.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____